ECLI:LV:RIRT:2019:1219.1A33095919.3.S

Lietas Nr.1A33095919
Lietvedības Nr. 1A-0959-19/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā, 2019. gada 19.decembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese V.Grebežniece
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpumu lietu iesniedzēja /pers. A/ sūdzībā par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2019. gada 4.aprīļa lēmumu Nr.1/2036 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 870/1.20-24/20".

Aprakstošā daļa

2019.gada 23.aprīlī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2019. gada 4.aprīļa lēmumu Nr. 1/2036 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 870/1.20-24/20", sūdzības pieteikums precizēts 2019.gada 23.maijā.

Sūdzības pieteikumā norādīts, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB) priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī nolēma: KNAB biroja Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1.20-24/20 atstāt negrozītu un /pers. A/ sūdzību noraidīt; noteikt /pers. A/ pienākumu ne vēlāk kā 30 dienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas samaksāt naudas sodu 90,00 *euro* (deviņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā.

Iesniedzējs norāda, ka pilnā apjomā pārsūdz KNAB priekšnieka /pers. C/ 2019.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.1/2036 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 870/1.20-24/20".?

Pārsūdzētā KNAB priekšnieka /pers. C/ 2019.gada 4.aprīļa lēmuma Nr.1/2036 nepareizība sūdzības iesniedzēja ieskatā izpaužas šādi:

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta paplašināta iztulkošana, uzlikto nodokļu maksātājam pienākumu iesniegt tāda veida pierādījumus, kuru nodrošināšanu likums neparedz, būtu pretrunā ar likuma atrunas principu, kurš ietverts Administratīvā procesa likuma 11.pantā. VID nav norādījis, kādas likuma normas nosaka, ka nodokļu maksātājam būtu pienākums pierādīt darījuma faktisko norisi ar papildu pierādījumiem" (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2004. gada 21. oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-48 15. punktu*) Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa ir pārkāpusi nevainīguma prezumpciju, jo atzinusi personu par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu. (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009. gada 3. marta sprieduma lietā Nr. SKA-48/2009 9. punktu*)

Doktrinālās atziņās ir secināts, ka: Nevainīguma prezumpcija kopumā ir procesuālas dabas, kaut arī nevar noliegt tās nozīmi materiālajās tiesībās, fundamentāla un atspēkojama prezumpcija. (*sk. Strada-Rozenberga K., portāls LV, 2019. gada 10.jūlijā, Nevainīguma prezumpcijas izpratne un nozīme kriminālprocesā*)

Pierādīšanas pienākums gulstas uz procesa virzītāju, autore uzskata, ka procesa virzītājam jāiesniedz sākotnēji pierādījumi. (*sk. Radzēviča D. Pierādīšanas standarts fakta legālās prezumpcijas aspektā, Juridiskā zinātne, Nr.2013, 204.lpp.*)

Pierādīšanas pārnešana jeb pierādīšanas pienākuma uzlikšana pretējai pusei ir procesuāls līdzeklis. (*sk. Radzēviča D. Pierādīšanas standarts fakta legālās prezumpcijas aspektā, Juridiskā zinātne, Nr.2013, 204.lpp.*)

Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, uzskata, ka lietas par 2019.gada 14.februārī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.002833 izskatīšana nav iespējama, iekams nav izlemta Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā lieta Nr.A420140419, jo 2018.gada 27.novembra lēmums nav stājies spēkā un nav atzīta /pers. A/ vaina disciplinārajā pārkāpumā, kā arī izdarītais secinājums par radītajiem zaudējumiem nav pierādīts. KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī pamato pieņemto lēmumu ar 2018.gada 27.novembra lēmumu, kas ir pārsūdzēts, nav stājies spēkā un atrodas izskatīšanā administratīvajā lietā Nr.A420140419. KNAB priekšnieka /pers. C/ 2019.gada 4.aprīļa rīcība ne tikai nav konsekventa, bet arī pretrunā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta trešās daļas 3.punkta regulējumam.

KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī pamato pieņemto lēmumu ar to, ka: „[..] Satiksmes ministrijai atlīdzinātais zaudējumu apmērs neatbilst 2018.gada 27.novembra lēmumā par disciplinārsoda piemērošanu 3.punktā konstatētajam sūdzības iesniedzēja nodarīto zaudējumu apmēram 61,69 *euro* (sešdesmit viens *euro* un 69 centi)." Tajā pašā laikā KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī apgalvo, ka: „par kļūdainu Birojs uzskata atsaukšanos uz 2018.gada 27.novembra lēmuma par disciplinārsoda piemērošanu pārsūdzēšanu un administratīvās lietas Nr.A420140419 ierosināšanu [..]" KNAB priekšnieka /pers. C/ 2019.gada 4.aprīļa atziņa ir nepamatota, jo ne 2019.gada 18.aprīlī – dienā, kad bija iesniegta sūdzība, ne arī – 2019.gada 22.maijā, kad iesniegta atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[1] panta prasībām noformēta sūdzība par 2019.gada 4.aprīļa lēmumu, Satiksmes ministrijas 2018.gada 27.novembra lēmums nav stājies spēkā un nav atzīta /pers. A/ vaina disciplinārajā pārkāpumā, kā arī izdarītais secinājums par radītajiem zaudējumiem nav pierādīts.

KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī atzīst, ka: „Sūdzības iesniedzējs atsaucoties uz Kodeksa 260.panta otro daļu un lūdzis pieprasīt no Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstuli Nr.02-08/30DV un saņemto Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstuli Nr.21/338k, kas apliecina, ka Drošības policija apstiprinājusi Satiksmes ministrijai iesniedzēja izsekošanas faktu, kuru veikusi nezināma persona, bet Satiksmes ministrija nav ņēmusi vērā šos pierādījumus."

KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī nav paskaidrojis, kāpēc 2019.gada 5.marta sūdzībā par KNAB Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1.20-24/20 (turpmāk – 2019.gada 5.marta sūdzība)

izteiktais lūgums nav izskatīts un pieprasīti pierādījumi lietā: Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstule Nr.02-08/30 DV un Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstule Nr.21/338 k.

2019.gada 5.marta sūdzībā pamatojis savu lūgumu, ka Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstule Nr.02-08/30 DV un Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstule Nr.21/338k apstiprina apstākli, ka Latvijas Republikas Satiksmes ministrija lūdza un Drošības policija ir sniegusi Latvijas Republikas Satiksmes ministrijai apstiprinājumu par iesniedzēja izsekošanu, kuru veica nezināmas personas, kā arī, ka Latvijas Republikas Satiksmes ministrija nav ņēmusi vērā šos pierādījums.

Lūdzis pievienot administratīvā pārkāpuma lietai šādus pierādījumus: Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra /pers. D/ 2018.gada 15.maijā apstiprināto „Transportlīdzekļa izmantošanas ceļazīmi Nr.01.2-19/2-01; Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2018.gada 4.oktobra atzinuma Nr.01.2-15/3 „Par disciplinārsoda konstatēšanu" (ierobežota pieejamība) (turpmāk – 2018.gada 4.oktobra atzinums) pielikumā esošu neapstiprinātu tabulu ar datumiem, laiku, maršrutu, transportlīdzekļa šofera algas aprēķinu, transportlīdzekļa nomas izmaksām, nobrauktajiem kilometriem (turpmāk – km), degvielas izmaksām uz km atbilstoši nobrauktajiem km; Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2019.gada 31.janvāra lēmumu lietā Nr.420140419. Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama tiesnesis M.Makarovs 2019.gada 31.janvārī nolēma pieņemt /pers. A/ pieteikumu par Satiksmes ministrijas 2018.gada 27.novembra lēmuma Nr.01.2-15/5 atcelšanu un ierosināja administratīvo lietu.

N e 2018.gada 27.novembrī, kad pieņēma lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu, ne 2018.gada 6.decembrī, kad iesniedzējs lūdza Latvijas Republikas Satiksmes ministrijā viņu iepazīstināt ar aprēķinu par rādītiem zaudējumiem 61,69 *euro* (sešdesmit viens eiro 69 cents) apmērā, ne 2019.gada 18.aprīlī – dienā, kad bija iesniegta sūdzība, ne arī – 2019.gada 22.maijā, kad iesniegta atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[1] panta prasībām noformēta sūdzība par 2019.gada 4.aprīļa lēmumu, nav pieejams tāds juridisks dokumenta, kas apstiprina Latvijas Republikas Satiksmes ministrijai radītos zaudējumus 2018.gada 27.aprīlī.

KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī gan apgalvoja, ka: „Birojs konstatē, ka Satiksmes ministrijas nodarītie zaudējumi [..]."

Latvijas Republikas Satiksmes ministrijā ir noteikta kārtība, kādā tiek dokumentāli apstiprināta transportlīdzekļu izmantošana.

Pamatojoties uz 2017.gada 21.janvāra līgumu nomātam transportlīdzeklim *Skoda Octavi*a, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra /pers. D/ 2018.gada 15.maijā apstiprinātajā „Transportlīdzekļa izmantošanas ceļazīmē Nr.01.2-19/2-01/C" bija norādīta: transportlīdzekļa marka; atbildīgā persona; transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme; datums; maršruts; odometra rādījums: izbraucot; galamērķī atgriežoties; nobraukto kilometru skaits.

Savukārt 2018.gada 4.oktobra atzinuma pielikumā pievienotajā tabulā informācija satur dažādus (vairākus) datumus, dažādus (vairākus) dienu laikus un maršrutus, lai gan KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī norādīja vienīgi vienu dienu (bez laika un maršruta) – 2018.gada 27.aprīli, kad esot pierādīts pārkāpums.

2018.gada 4.oktobra atzinuma pielikumā pievienotajā tabulā tika norādīta summa „KOPĀ IZMAKSAS 61,69". 2018.gada 4.oktobra atzinuma pielikumā pievienotajā tabulā esošās ziņas un to noformējums vairāk līdzinās privātdetektīva atskaitei, nevis izmaksu aprēķinam maršrutā no „Rīgas Dzelzceļa stacijas līdz Elizabetes ielas un A. Kronvalda bulvāra krustojumam, un attiecīgi līdz Mēness ielai".

Ja KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī atzīst 2018.gada 4.oktobra atzinuma pielikumā pievienotajā tabulu par pierādījumu administratīvo pārkāpumu lietā, tad tā satur ziņas, kas apstiprina sūdzības iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu izsekošanu 2018.gada 20., 21. un 27. aprīlī. Ja seko KNAB priekšnieka /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī paustajam, tad: „Birojs konstatē, ka Satiksmes ministrijas nodarītie zaudējumi [..]." un iesniedzējam ir pienākums atlīdzināt šos Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas nodarītos zaudējumus, t.i., sūdzības iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu izsekošanas 2018.gada 20., 21. un 27.aprīlī izdevumus: transportlīdzekļa šofera algas apmaksai, transportlīdzekļa nomas segšanai, degvielas patēriņam un transportlīdzekļa citām izmaksām.

2019.gada 5.marta sūdzībā lūdzis KNAB priekšnieku /pers. C/ pievienot administratīvā pārkāpuma lietai šādus pierādījumus: Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra /pers. D/ 2019.gada 11.februāra vēstuli Nr.01-13/429 „Par videoierakstu"; Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra /pers. D/ 2019.gada 15.februāra vēstuli Nr.01-13/500 „Par videoierakstu iesniegšanu"; VAS „Latvijas dzelzceļš" drošības direktora /pers. E/ 2019.gada 20.februāra vēstuli Nr.DD-6.4.1./3-2019 „Par pierādījumu iesniegšanu".

2019.gada 8.februārī iesniedza Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāram /pers. D/ vēstuli „Par pierādījumu" ar lūgumu nodrošināt, lai viņam izsniedz pierādījumu administratīvajā lietā – video ierakstu, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameras, kas vērsta uz Satiksmes ministrijas stāvlaukumu Gogoļa ielā 3, starp Gogoļa ielu un Timoteja ielu, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 8.20 līdz 9.00. 2019.gada 8.februārī pamatoja savu lūgumu, ka video ierakstā redzams kā nenoskaidrotas personas veica sūdzības iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu izsekošanu.

2019.gada 11.februārī saņēma Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra /pers. D/ 2019.gada 11.februāra vēstuli Nr.01-13/429 „Par videoierakstu", kur norādīts, ka: „Satiksmes ministrija ir sagatavojusi pieprasīto informāciju, kurā redzams videoieraksts, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameras, kas vērsta uz Satiksmes ministrijas stāvlaukumu Gogoļa ielā 3, starp Gogoļa ielu un Timoteja ielu, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 8.20 līdz 9.00."; „Videoieraksts izsniegts uzrādīšanai pēc pieprasījuma Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namam administratīvā procesa ietvaros."

2019.gada 12.februārī iesniedzis Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāram /pers. D/ vēstuli „Par pierādījumu iesniegšanu", lūdzis Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāram /pers. D/ iesniegt 2019.gada 1.februāra vēstulē minēto pierādījumu – Satiksmes ministrijas stāvlaukumā Gogoļa ielā 3, starp Gogoļa ielu un Timoteja ielu, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 8.20 līdz 9.00 veikto videoierakstu Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā lietā Nr.A420140419, jo ziņas var saturēt Informācijas atklātības likuma 5.panta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr.2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu pārstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula) aizsargāto informāciju.

2019.gada 15.februārī saņēma Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra /pers. D/ 2019.gada 15.februāra vēstuli Nr.01-13/500 „Par videoierakstu iesniegšanu", kur norādīts, ka: „pieprasīto videoierakstu Satiksmes ministrija Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namam nosūtīs tikai pēc atbilstoša tiesas pieprasījuma".

2019.gada 12.februārī iesniedza VAS „Latvijas dzelzceļš" prezidentam /pers. F/ vēstuli „Par pierādījumu" un lūdza VAS „Latvijas dzelzceļš" prezidentam /pers. F/ nodrošināt, lai viņam izsniedz pierādījumu administratīvajā lietā – video ierakstu, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameras, kas uzstādīta uz ēkas Turgeņeva ielā 21, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 7.40 līdz 9.00. 2019.gada 12.februārī pamatojis savu lūgumu, ka video ierakstā varētu būt redzams personas, kas veica sūdzības iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu izsekošanu.

2019.gada 13.februārī no VAS „Latvijas dzelzceļš" saņēma datu nesēju ar video ierakstu, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameras, kas uzstādīta uz ēkas Turgeņeva ielā 21, Rīgā, 2018. gada 27. aprīlī no plkst. 7.40 līdz 9.00.

2019.gada 13.februārī iesniedza VAS „Latvijas dzelzceļš" prezidentam /pers. F/ vēstuli „Par pierādījumu iesniegšanu".

2019.gada 13.februārī sūdzības iesniedzējs iesniedza VAS „Latvijas dzelzceļš" prezidentam /pers. F/ lūgumu iesniegt 2019.gada 13.februāra saņemto pierādījumu Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā lietā Nr.A420140419, jo ziņas var saturēt Informācijas atklātības likuma 5.panta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr.2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu pārstrādi un šādu datu brīvu apriti

(Vispārīgā datu aizsardzības regula) aizsargāto informāciju.

2019.gada 20.februārī sūdzības iesniedzējs saņēma VAS „Latvijas dzelzceļš" drošības direktora /pers. E/ 2019.gada 20.februāra vēstuli Nr.DD-6.4.1./3-2019 „Par pierādījumu iesniegšanu" , kur norādīts, ka: „VAS „Latvijas dzelzceļš" nepieciešams tiesas rakstisks pieprasījums (video materiāla) iesniegšanai".

Tiesību zinātnē ir atziņas, ka: „Pieprasījumā par rakstveida pierādījumu iesniegšanu tiesa (tiesnesis) nosaka laiku, līdz kuram izprasāmais pierādījums iesniedzams. Par pierādījuma neiesniegšanu uzskatāms atteikums vai arī noteiktā termiņa izbeigšanas." (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu nama aģentūra, A.Līcis, J.Rozenbergs, K.Torgāns 2006, 202., lpp.)*

„Lietisko pierādījumu pieprasīšanas un iesniegšanas kārtība ir tāda pati kā rakstveida pierādījumu pieprasīšanai un iesniegšanai. Īpaša vērtība jāpievērš panta otrajā daļā noteiktajam pieprasāmā lietiskā pierādījuma aprakstam, jo var izrādīties, ka ir nepietiekami aprobežoties tikai ar norādi par lietas piederību konkrētai lietu sugai. Atsevišķos gadījumos nozīmīgas var būt tieši individuālās īpatnības." (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. - Rīga: Tiesu nama aģentūra, A.Līcis, J.Rozenbergs, K.Torgāns 2006, 204., lpp.*)

Lūdz tiesai pieprasīt no Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas šādus rakstveida pierādījumus: Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12. jūlija vēstuli Nr. 02-08/30 DV; Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstuli Nr. 21/338 k; lietisko pierādījumu – Satiksmes ministrijas automašīnu stāvlaukumā Gogoļa ielā 3, starp Gogoļa ielu un Timoteja ielu, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 8.20 līdz 9.00 veikto video ierakstu.

Iesniedzējs norāda, ka pamato savu lūgumu ar to, ka Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstule Nr.02-08/30 DV un Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstule Nr.21/338 k (ir uz papīra baltas lapas ar uzdrukātiem melniem burtiem). Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstule Nr.02-08/30 DV un Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstule Nr.21/338 k apstiprina apstākli, ka: Latvijas Republikas Satiksmes ministrija lūdza Drošības policijai apstiprinājumu par sūdzības iesniedzēja izsekošanu, kuru veica nezināmas personas, kā arī, ka Latvijas Republikas Satiksmes ministrija nav ņēmusi vērā šos pierādījums; Drošības policija 2018.gada 7.oktobra vēstulē Nr.21/338 k ir sniegusi Latvijas Republikas Satiksmes ministrijai apstiprinājumu par iesniedzēja izsekošanu, kuru veica nezināmas personas.

Lietiskais pierādījums – Satiksmes ministrijas automašīnu stāvlaukumā Gogoļa ielā 3, starp Gogoļa ielu un Timoteja ielu, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 8.20 līdz 9.00 veikts videoieraksts ir uz datu nesēja, kas var būt zibatmiņa, disks vai kāds cits datu nesējs. Videoierakstā redzams kā nenoskaidrotas personas veica sūdzības iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu izsekošanu. Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas juridiskā adrese ir Gogoļa ielā 3, Rīgā, LV-1743.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka līdz tiesai pieprasīt no VAS „Latvijas dzelzceļš" lietisko pierādījumu – videoierakstu, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameras, kas uzstādīta uz ēkas Turgeņeva ielā 21, Rīgā, 2018.gada 27. aprīlī no plkst. 7.40 līdz 9.00.

Lietiskais pierādījums – video ieraksts, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameru, kas uzstādīta uz ēkas Turgeņeva ielā 21, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst. 7.40 līdz 9.00, veikts ir uz datu nesēja, kas var būt zibatmiņa, disks vai kāds cits datu nesējs. Videoierakstā varētu būt redzams personas, kas veica iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu izsekošanu. VAS „Latvijas dzelzceļš" juridiskā adrese ir Gogoļa ielā 3, Rīgā, LV-1547.

Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 29.jūnija (bez numura) „Atzinuma par komisijas pārbaudes rezultātiem" (ierobežota pieejamība) 29.punktā ir norādīts, ka: „ja no Drošības policijas tiek saņemta informācija, ka /pers. A/ kā valsts amatpersonai ir radies pēkšņs apdraudējums un ir noteikti drošības pasākumi, tad, komisijas ieskatā, nav konstatējamas iespējamā disciplinārā pārkāpuma pazīmes un nav disciplinārlietas ierosināšanas sastāva".

Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2018.gada 4.oktobra atzinuma Nr.01.2-15/3 „Par disciplinārsoda konstatēšanu" (ierobežota pieejamība) (turpmāk – 2018.gada 4.oktobra atzinums) tekstā nav ziņu par nosūtīto Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstuli Nr.02-08/30 DV un saņemto Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstuli Nr.21/338 k.

Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisija 2018.gada 4.oktobrī atzinumā arī nav iekļāvusi informāciju, vai tika vērtētas no Drošības policijas saņemtās ziņas.

2018.gada 4.oktobra atzinuma 3.4.punktā ir konstatēts, ka nav gūts apstiprinājums viņa 2018.gada 30.jūlija „Paskaidrojumus", kas bija nosūtīti Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra vietnieces /pers. G/ (ierobežota pieejamība), t.sk., 12.punktā minētais. Viņa rīcībā ir informācija, ka Drošības policija ir sniegusi Latvijas Republikas Satiksmes ministrijai apstiprinājumu par iesniedzēja izsekošanu, kuru veica nezināmas personas. Latvijas Republikas Ministru kabineta 2016.gada 16.septembra noteikumu Nr.591 „Kārtība, kādā Drošības policija nodrošina aizsargājamo personu aizsardzību (apsardzi)" 7.punktā paredzētajā kārtībā iesniedza pieprasījumu Drošības policijai ar lūgumu viņam un viņa ģimenei nodrošināt aizsardzību. Personiski sniedza paskaidrojumus Drošības policijas amatpersonām, lai varētu veikt apdraudējuma analīzi, noteiktu drošības pasākumus, un visu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar ziņu apkopošanu viņa izsekošanā un izteiktajiem draudiem viņa valsts amatpersonu pienākumu īstenošanā. Drošības policijā viņu brīdināja neizpaust ziņas par drošības pasākumu gaitā iegūto informāciju, jo tam ir noteikts ierobežojums. Viņam paziņoja, ka Operatīvās darbības likuma 24.panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā ar operatīvās darbības pasākumu rezultātā iegūto informāciju iepazīstinās attiecīgās amatpersonas, kurām šī informācija nepieciešama dienesta uzdevumu veikšanai, ja tās saturs ir saistīts ar šīm amatpersonām uzticēto pienākumu izpildi.

Atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta 2016.gada 16.septembra noteikumu Nr. 591 „Kārtība, kādā Drošības policija nodrošina aizsargājamo personu aizsardzību (apsardzi)" (turpmāk – 2016.gada 16.septembra noteikumi) 2.1.3.punktam ar Ministru kabineta rīkojumu vai Saeimas Prezidija lēmumu noteiktās amatpersonas. Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas valsts sekretāra vietnieks nav minēts ar Ministru kabineta rīkojumā vai Saeimas Prezidija lēmumā kā Latvijas Republikas Ministru kabineta 2016.gada 16.septembra noteikumu Nr.591 „Kārtība, kādā Drošības policija nodrošina aizsargājamo personu aizsardzību (apsardzi)" 2.1.punktā minētais amats. Tāpēc arī Drošības policijas 2018.gada 23.augusta vēstulē sniedza šādas ziņas.

2019.gada 14.februārī sūdzības iesniedzēju iepazīstināja ar Administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.002833 (turpmāk – 2019.gada 14.februāra protokols).

2019.gada 14.februāra protokolā ir norādīts, ka: „Radinieks Likuma 1.panta 6.punkta izpratnē ir tēvs, māte, vecāmāte, vecaistēvs, bērns, mazbērns, adoptētais, adoptētājs, brālis, māsa, pusmāsa, pusbrālis, laulātais, savukārt, darījumu partneri ir fiziskā vai juridiskā persona vai uz līguma pamata izveidota fizisko un juridisko personu apvienība, kas saskaņā ar šā likuma noteikumiem ir deklarējamās darījumu attiecībās ar valsts amatpersonu.".

KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī nav norādījis, ka viņa meitai bija desmit gadu un kā var izpausties „darījumu attiecības" ar /pers. H/.

Civillikuma 177.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka līdz pilngadības sasniegšanai (219.p.) bērns ir vecāku aizgādībā. Civillikuma 177.panta otrā daļa noteic, ka aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Saskaņā ar Civillikuma 177.panta piekto daļu bērna uzraudzība nozīmē rūpes par bērna paša drošību un trešās personas apdraudējuma novēršanu. Rūpējies par savas meitas drošību, ievērojot Civillikuma 177.pantā piekto daļas un citu normatīvo aktu prasības. Kā jau minējis, nezināmas personas

vairākkārtēji vai ilgstoši izsekoja viņu valsts amatpersonu pienākumu īstenošanā, novēroja viņu un viņa ģimeni, kā rezultātā viņam bija pamats baidīties par savu vai savu tuvinieku drošību.

KNAB priekšnieks /pers. C/ 2019.gada 4.aprīlī gan apgalvo, ka: „[..] nav saprotams, kas sūdzības iesniedzējam liedzis meitas nogādāšanai uz mācību iestādi izmantot transporta pakalpojumu sniedzēju piedāvātos pārvietošanās līdzekļus, piemēram, taksometra pakalpojumus."

2018.gada 27.aprīlī lūdzis autovadītāju /pers. I/ nogādāt viņa meitu no Gogoļa ielas 3, Rīgā, uz viņas mācību, jo vienīgi viņam uzticējās. Viņam bija pamatotas ziņas par viņa un viņa ģimenes apdraudējumu. Nepaļāvās par svešu personu (sabiedriskā transporta vadītāju) spēju nodrošināt /pers. H/ drošību 2018.gada 27.aprīlī.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, 33.panta 2.punktu, 239 panta 1.punktu, 243.pantu, 243.[1] panta 5. punktu, 260.panta otro daļu, 288.panta pirmo daļu, 289.[11]panta otras daļas 1.punktu un 289.[12] panta otrās daļas 2. punktu, sūdzības iesniedzējs pieteikumā tiesai lūdzis: pievienot administratīvā pārkāpuma lietai pierādījumus; pieprasīt no Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas pierādījumus: rakstveida pierādījumus Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas 2018.gada 12.jūlija vēstuli Nr.02-08/30 DV un Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstuli Nr.21/338 k, lietisko pierādījumu Satiksmes ministrijas automašīnu stāvlaukumā Gogoļa ielā 3, starp Gogoļa ielu un Timoteja ielu, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst.8.20 līdz 9.00 veikts video ieraksts un no VAS „Latvijas dzelzceļš" lietisko pierādījumu video ieraksts, kas veikts ar video novērošanas sistēmas kameras, kas uzstādīta uz ēkas Turgeņeva ielā 21, Rīgā, 2018.gada 27.aprīlī no plkst.7.40 līdz 9.00; atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka /pers. C/ 2019.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.1/2036 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka pienākumu izpildītājas /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1.20-24/20"; pieņemt lēmumu izbeigt lietu par 2019.gada 14.februārī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.002833.

2019.gada 27.jūnijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (turpmāk – Birojs) iesniedzis tiesā atsauksmi par /pers. A/ sūdzību, kur norādīts, ka Biroja Trešās pārvaldes Otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ izskatīja 2019.gada 22.februārī administratīvā pārkāpuma lietas Nr.870/1.20-24/20 materiālus un nolēma saskaņā ar 272.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu neievērošanu saukt /pers. A/ pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.[30]panta un sodīt ar naudas sodu 90,00 *euro* (deviņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā (turpmāk – 2019.gada 22.februāra lēmums).

Izskatot /pers. A/ iesniegto sūdzību, Biroja priekšnieks 2019.gada 4.aprīļa lēmumā Nr. 1/2036 (turpmāk - Lēmums) 2019.gada 22.februāra lēmumu atstāja negrozītu un /pers. A/ sūdzību noraidīja. Birojs norāda, ka /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[30]panta par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu. LAPK 166.[30]panta normā ir uzskaitīti vairāki pārkāpumu veidi, no kuriem jāiestājas vismaz vienam pārkāpumam, lai būtu pamats piemērot Kodeksa 166.[30]panta normas, tajā skaitā paredzēta atbildība par tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu.

Konkrētajā lietā /pers. A/ 2018.gada 27.aprīlī, izmantojot personīgajām vajadzībām Satiksmes ministrijas automašīnu Skoda Octavia (/reģistrācijas numurs/), uzdodot transportlīdzekļa vadītājam /pers. I/ nogādāt /pers. A/ radinieci (meitu) uz meitas mācību vietu, veica darbības, kas ietekmēja viņa un viņa radinieces personiskās un mantiskā intereses, interešu konflikta situācijā, pārkāpjot likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (turpmāk - Interešu konflikta novēršanas likums) 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu, kā arī neievērojot Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma (turpmāk - Mantas izšķērdēšanas novēršanas likums) 5.[2]panta otro daļu, pārkāpjot Interešu konflikta novēršanas likuma 18.pantā noteikto ierobežojumu rīkoties ar publiskas personas institūcijas mantu, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.[30]pantā.

Birojā saņemta /pers. A/ Rīgas rajona tiesai adresētā sūdzība par lēmumu. Birojs konstatē, ka iesniegtajā sūdzībā pieteikti argumenti, kurus sūdzības iesniedzējs norādījis Birojam adresētajā sūdzībā par 2019.gada 22.februāra lēmumu un kas atspēkoti pārsūdzētajā lēmumā. Birojs sūdzību uzskata par nepamatotu un pilnībā noraidāmu.

Birojs konstatē, ka iesniedzējs sūdzībā no 1.punkta līdz 4.punktam vien citē lēmumu, nedz to jebkā atspēkojot, nedz arī norādot kam no Lēmumā citētā sūdzības iesniedzējs nepiekrīt, nedz arī norādot argumentus, kas pamatotu sūdzības iesniedzēja viedokli. Papildus norāda, ka lēmuma 5.2.2. punktā Birojs skaidrojis administratīvā pārkāpuma lietas un Administratīvā procesa kārtībā administratīvajā tiesā ierosinātās lietas robežas, norādot, ka administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros netiek vērtēts iesniedzējam piemērotais disciplinārsods, bet gan sūdzības iesniedzēja rīcība, konstatējot Interešu konflikta novēršanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu pārkāpšanu, Mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.[2]panta otrajā daļā noteikto nosacījumu neievērošanu, kā arī Interešu konflikta novēršanas likuma 18.pantā noteikto ierobežojumu rīkoties ar publiskas personas institūcijas mantu pārkāpšanu, atbildība par ko noteikta LAPK166.[30] pantā. Sūdzības iesniedzēja saukšana pie disciplināratbildības nav priekšnoteikums LAPK 166.[30] pantā noteiktās atbildības piemērošanai administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros. Iesniedzēja rīcībā konstatējot Interešu konflikta novēršanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu pārkāpšanu, neievērojot Mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.[2]panta otro daļu, kā arī pārkāpjot Interešu konflikta novēršanas likuma 18.pantā noteikto ierobežojumu rīkoties ar publiskas personas institūcijas mantu, nevis disciplināratbildība - kas nav Biroja kompetencē.

Paskaidrojumā norādīts, ka LAPK noteiktais pārsūdzības regulējums paredz lēmuma tiesiskuma pārbaudi. Sūdzības iesniedzēja lūgums par dokumentu pieprasīšanu ir izvērtēts un kā nepamatots argumentēti noraidīts. Atbilstoši lēmuma 5.4.punktā konstatētajam, Kodeksa 166.[30] pantā paredzētajam pārkāpumam ir formāls sastāvs, kas neprasa seku iestāšanos. Atbilstoši tiesu praksē norādītajam formāls sastāvs, kas neprasa seku iestāšanos, neliedz iespēju personai atjaunot situāciju, kāda pastāvēja pirms pārkāpuma izdarīšanas un šāda rīcība var tikt atzīta par atbildību mīkstinošu apstākli Kodeksa 33.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē (*sk. Rīgas apgabaltiesas 2016.gada 4. novembra spriedumu lietā Nr. 128011416).* Sūdzības iesniedzēja veiktā zaudējumu atlīdzināšana var tikt vērtēta kā atbildību mīkstinošs apstāklis, atbilstoši LAPK 33.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, katras konkrētās situācijas izvērtējumu atstājot tiesību piemērotāja ziņā. Birojs, lēmuma 5.4.punktā konstatējis, ka LAPK 33.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumi nav piemērojami, sūdzības iesniedzēja daļēju zaudējumu atlīdzināšanu ņemot vērā pie soda noteikšanas, nosakot naudas soda apmēru. Bez tam, lēmums citēts sagrozītā formā, neatbilstoši lēmumā norādītajam, tādejādi maldinot tiesu - sk. šo paskaidrojumu 3.1.punktu.

Satiksmes ministrijas atzinuma pielikumā esoši dokumenti vērtējami Administratīvā procesa ietvaros, pastāvot strīdam starp iesniedzēju un Satiksmes ministriju par disciplināratbildības piemērošanu un zaudējumu aprēķināšanu. Administratīvais pārkāpums ir pabeigts ar valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanas brīdi. No tiesu prakses izriet, ka formāla sastāva pārkāpums var būt izdarīts tikai ar tiešu nodomu - personai jāapzinās sava kaitīgā darbība un tieši jāvēlas tā izdarīt. Administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros, nav vērtējami sūdzības 26., 28.- 43.punktos norādītie argumenti. Sūdzības 51.punktā norādītais arguments, ka Satiksmes ministrijas 2018.gada 4.oktobra atzinumā nav vērtēta Drošības policijas 2018.gada 7.oktobra vēstule ir loģisks, jo atzinums sastādīts pēc vēstules. Bez tam, disciplinārlietas ietvaros pieņemtā atzinuma pamatotības vērtēšana piekritīga lietā Nr.A420140419, nevis administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros.

Lēmumā administratīvā atbildība sūdzības iesniedzējam piemērota, konstatējot, ka viņš 2018.gada 27.aprīlī, izmantojot personīgajām vajadzībām Satiksmes ministrijas automašīnu Skoda Octavia, uzdodot transportlīdzekļa vadītājam /pers. I/ nogādāt /pers. A/ radinieci (meitu) uz meitas mācību vietu,

veica darbības, kas ietekmēja viņa un viņa radinieces personiskās un mantiskā intereses, interešu konflikta situācijā. Sūdzībā norādītā argumentācija - par to, ka meitu palūdzis aizvest uz skolu Satiksmes ministrijas šoferim ar dienesta automašīnu, jo nav uzticējies jebkāda sabiedriskā transportlīdzekļa vadītājam - nevar būt attaisnojums minētajai iesniedzēja rīcībai.

Bez tam no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem neizriet iesniedzēja norādītais ārkārtīgi augstais apdraudējums, kas apstiprinātu viņa aizdomu pamatotību, līdz ar ko tas vērtējams vienīgi kā uz pieņēmumiem balstīts sūdzības iesniedzēja subjektīvs situācijas vērtējums. Birojs vērš uzmanību uz tiesu praksē norādīto, ka publiskajās tiesībās atšķirībā no privāto tiesību principa „atļauts viss, kas nav aizliegts", darbojas princips „atļauts ir tikai tas, kas noteikts ar tiesību normu". *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 5.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-79 motīvu daļas 8.6.punktu)* Valsts amatpersona saistībā ar savu statusu uzņemas paaugstinātu atbildību publiskajās tiesībās, kurās darbojas publisko tiesību princips - aizliegts ir viss, kas nav atļauts. *(sk. Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 23.maija spriedumu lietā Nr. 140024912 102AA-0101-13/12).* Kā norādījis Augstākās tiesas Senāts, valsts amatpersonām pašām, neraugoties uz augstākās amatpersonas vai speciālu institūciju kontroli, jāpārliecinās par savas darbības tiesiskumu, proti, valsts amatpersonai ir pašai jāraugās, lai tā savā darbībā ievērotu tiesību normas. *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 21.septembra sprieduma lietā Nr. SKA-394/2006 8.2.punktu).*

Pamatojoties uz atsauksmē norādīto, iestāde uzskata, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Noraidījumi tiesai nav pieteikti, sūdzības izskatīšana mutvārdu procesā nav lūgta.

2019.gada 27.maijā atbilstoši LAPK 289.^{6} pantam par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 19.decembrī paziņots sūdzības iesniedzējam un iestādei nosūtot tiesas paziņojumus.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, iestādes paskaidrojumus par iesniegto sūdzību, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums atstājams negrozīts, iesniegtā sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

LAPK 289.^{6}panta septītā daļa noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1}pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa atzīst, ka iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK prasībām, līdz ar to tiesa pilnībā pievienojas iestādes lēmuma motivācijai.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, kas ir analoģiski iestādei iesniegtajā sūdzībā, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Lietā iegūto pierādījumu kopums apstiprina pārkāpuma izdarīšanas faktu un pamato pārkāpuma fiksēšanu un kvalificēšanu.

Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs ir valsts amatpersona.

LAPK 166.^{30} pants paredz administratīvo atbildību par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu, t.i. par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā, par ko uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs, konstatējot sūdzības iesniedzēja rīcībā LAPK 166.^{30} pantā noteikto pārkāpumu, ar lēmumu piemēroja attiecīgajā pantā paredzēto administratīvo atbildību, uzliekot naudas sodu 90 *euro* (deviņdesmit *euro* un 00 centi) - konstatējot Interešu konflikta novēršanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu pārkāpšanu, Mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.^{2}panta otrās daļas nosacījumu neievērošanu, kā arī Interešu konflikta novēršanas likuma 18.pantā noteikto ierobežojumu rīkoties ar publiskas personas institūcijas mantu pārkāpšanu.

Interešu konflikta novēršanas likuma 11.panta pirmajā daļā valsts amatpersonai noteikts aizliegums, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radinieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

Mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.^{2}panta otrajā daļā noteikts, ka publiskas personas īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošais autotransports, tajā skaitā operatīvais transports, izmantojams tikai dienesta, darba, amata pienākumu (turpmāk — darba pienākumi) pildīšanai.

Saskaņā ar Interešu konflikta novēršanas likuma 18.pantu, valsts amatpersona drīkst veikt šā likuma 4.panta otrās daļas 3.punktā minētās darbības, kā arī izmantot vai lietot publiskas personas institūcijas mantu un finanšu līdzekļus tikai ārējos normatīvajos aktos paredzētajiem mērķiem un saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Lietā noskaidrots, ka 2018.gada 27.aprīlī /pers. A/ izmantojis personīgajām vajadzībām Satiksmes ministrijas automašīnu Skoda Octavia (/reģistrācijas numurs/), uzdodot transportlīdzekļa vadītājam /pers. I/ nogādāt /pers. A/ radinieci (meitu) uz meitas mācību vietu, tādējādi, veicis darbības, kas ietekmēja viņa un viņa radinieces (meitas) personiskās un mantiskās intereses, interešu konflikta situācijā.

Pārsūdzētajā lēmumā iestāde izvērtējusi /pers. A/ sūdzībā un tiesai atkārtoti norādīto argumentu, ka šādas viņa rīcības pamatā bijusi nepieciešamība, jo ticis izsekots un par minēto faktu vērsies Drošības policijā un atzinusi par nepamatotu, konstatējot, ka ar lietas materiāliem neapstiprinās sūdzības iesniedzēja apgalvojums par viņa un viņa ģimenes locekļu apdraudējumu, sakarā ar ko viņš vērsies Drošības policijā. Norādīts, ka no Drošības policijas 2018.gada 23.augusta atbildes Nr.21 /2265-1P uz Biroja pieprasījumu, sūdzības iesniedzējs Drošības policijā ar iesniegumu par aizsardzības pasākumu nodrošināšanu saistībā ar viņa izsekošanu vērsies 2018.gada 12.jūnijā. Savukārt, 2018.gada 13.jūlijā Drošības policijā,

atsaucoties uz 2016.gada 16.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.591 „Kārtība kādā Drošības policija nodrošina aizsargājamo personu aizsardzību (apsardzi)" 7.punktu, pieņemts lēmums atteikt aizsardzības pasākumu nodrošināšanu. Drošības policija norādījusi, ka 2018.gada 20., 21. un 27.aprīlī nav veikusi iesniedzēja aizsardzības pasākumus. Secināts, ka minētais atspēko iesniedzēja argumentu par vēršanos Drošības policijā, jo administratīvais pārkāpums izdarīts 2018.gada 27.aprīlī, t.i., pirms viņš vērsies Drošības policijā.

Par kļūdainu Birojs atzinis iesniedzēja atsaukšanos uz 2018.gada 27.novembra lēmuma par disciplinārsoda piemērošanu pārsūdzēšanu un administratīvās lietas Nr.A420140419 ierosināšanu, norādot uz Administratīvā procesa likuma 185.panta pirmajā daļā noteikto, ka sūdzības iesniegšana tiesā aptur administratīvā akta darbību.

Tiesa pievienojas pārsūdzētajā lēmumā norādītajai argumentācijai, ka iesniedzēja tiesības pārsūdzēt viņam piemēroto disciplinārsodu administratīvajā tiesā, kur ierosināta lieta Nr.A420140419 un administratīvās atbildības piemērošana ar Biroja lēmumu, ir atšķirīgi atbildības pamati, administratīvā atbildība nav saistīta un neizriet no disciplinārsoda piemērošanas, bet gan ir patstāvīgs un nošķirams atbildības pamats, piemērojot LAPK ietverto regulējumu un konstatējot iesniedzēja rīcībā Interešu konflikta novēršanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu pārkāpšanu, neievērojot Mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.^{2}panta otro daļu, kā arī pārkāpjot Interešu konflikta novēršanas likuma 18.pantā noteikto ierobežojumu rīkoties ar publiskas personas institūcijas mantu, atbildība par ko noteikta LAPK 166.^{30} pantā, kas ir blanketa tiesību norma, t.i., satur norādi uz tiesību normām, kas atrodas citā normatīvā aktā, kurā arī ir attiecīgā noteikuma izklāsts. Administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros netiek vērtēta sūdzības iesniedzējam piemērotā disciplinārsoda pamatotība.

Fakts, ka sūdzības iesniedzēja viedoklis par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka Birojs lēmumā nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējis lietā esošos pierādījumus.

Pārbaudot sūdzības iesniedzējam piemērotā naudas soda apmēru, lēmumā konstatēts, ka sods noteikts maksimāli pietuvināti panta sankcijā norādītajam minimālajam naudas soda apmēram, ņemot vērā iesniedzēja materiālo stāvokli: lēmumā sūdzības iesniedzēja norādīto vidējo ienākumu līmenī mēnesī 4500 *euro* un apgādībā esošās personas, kā arī faktu, ka iesniedzējs veicis 24,68 *euro* atmaksu Satiksmes ministrijai, lai gan izdarīto pārkāpumu nav atzinis.

Tiesa uzskata, ka iestāde ir motivējusi savu lēmumu ar pierādījumu analīzi kopsakarā ar normatīvajiem aktiem, ko tiesai nav pamata apšaubīt.

Kā norādījusi Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija 2016.gada 14.aprīļa spriedumā lietā Nr.104AA-0367-16/28, tiesa nevar izlemt konkrētās lietas apstākļus, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošais iestādes personai izdotais nelabvēlīgais lēmums būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušo apstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma.

Arī Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. (sk. Senāta 2007.gada 18.septembra spriedumu lietā Nr. SKA-395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr. SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr. SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr. SKA-493/2008 14.punktu).

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt sūdzības iesniedzēja vainu LAPK 166.^{30} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā.

Citus sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, jo neuzskata tos par nozīmīgiem konkrētās lietas izlemšanai. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savos nolēmumos ir vairākkārt norādījis, ka tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā lietas izlemšanai uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr. SKA-66/2010 14.pkt.; Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmums lietā Nr. SKA-584/2013 10.pkt.)*

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc LAPK 166.^{30} panta, līdz ar to iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 289.^{6}, 289.^{7}, 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{18}pantiem, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ sūdzību un 2019.gada 4.aprīļa Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2019.gada 4.aprīļa lēmumu Nr. 1/2036 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Trešās pārvaldes otrās nodaļas priekšnieka p.i. /pers. B/ 2019.gada 22.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 870/1.20-24/20" **atstāt negrozītu**.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 19.decembrī.

Tiesnese (V.Grebežniece)